EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING (EU) 2023/1963

af 10. maj 2023

med bemærkningerne, der er en integrerende del af afgørelsen om decharge for gennemførelsen af budgettet for det europæiske fællesforetagende for ITER og fusionsenergiudvikling (F4E) for regnskabsåret 2021

EUROPA-PARLAMENTET,

— der henviser til sin afgørelse om decharge for gennemførelsen af budgettet for det europæiske fællesforetagende for ITER og fusionsenergiudvikling for regnskabsåret 2021,

— der henviser til forretningsordenens artikel 100 og bilag V,

— der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A9-0092/2023),

A. der henviser til, at det europæiske fællesforetagende for ITER og fusionsenergiudvikling (»fællesforetagendet«) blev oprettet i april 2007 for en 35-årig periode ved Rådets beslutning 2007/198/Euratom ([1]);

B. der henviser til, at fællesforetagendet begyndte at arbejde uafhængigt i marts 2008;

C. der henviser til, at fællesforetagendets medlemmer er Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom) repræsenteret ved Kommissionen, Euratoms medlemsstater og tredjelande, som har indgået en samarbejdsaftale med Euratom på området for kontrolleret nuklear fusion;

D. der henviser til, at fællesforetagendets mål er at yde Unionens bidrag til ITER's internationale fusionsenergiprojekt, at gennemføre aftalen om den bredere strategi mellem Euratom og Japan og at forberede opførelsen af en demonstrationsreaktor for fusionsenergi og dertil knyttede anlæg;

E. der henviser til, at ITER-projektet involverer syv globale partnere, navnlig Unionen repræsenteret ved Euratom, USA, Rusland, Japan, Kina, Sydkorea og Indien, hvor Unionen går forrest med en andel på 45,4 % af byggeomkostningerne og de øvrige involverede partnere 9,1 % hver; der henviser til, at dette vil ændre sig i den operationelle fusionstestfase, hvor Unionen vil afholde 34 % af driftsomkostningerne ([2]);

F. der henviser til, at de samlede udgifter, som Unionen har afsat til at opfylde sine forpligtelser og de dermed forbundne aktiviteter i henhold til ITER-aftalen frem til 2031, beløber sig til 18,2 mia. EUR (i løbende værdi) ([3]);

G. der henviser til, at Det Forenede Kongerige efter Det Forenede Kongeriges udtræden af Unionen og Euratom den 31. januar 2020 og parternes manglende indgåelse af den protokol, der er fastsat i handels- og samarbejdsaftalen mellem Unionen og Euratom og Det Forenede Kongerige den 30. december 2020, stadig hverken er associeret med ITER-projektet eller er medlem af fællesforetagendet og dermed ikke bidrager til dets budget;

H. der henviser til, at det stadig er vanskeligt at måle virkningerne og konsekvenserne for fællesforetagendets aktiviteter af Ruslands ulovlige, uprovokerede og uberettigede angrebskrig mod Ukraine;

([1]) Rådets beslutning 2007/198/Euratom af 27. marts 2007 om oprettelse af et europæisk fællesforetagende for ITER og fusionsenergiudvikling og om tilståelse af fordele til det (EUT L 90 af 30.3.2007, s. 58).

([2]) ITER-dokumenterne »Value estimates for ITER Phases of Construction, Operation, Deactivation and Decommissioning and Form of Party Contributions« og »Cost Sharing for all Phases of the ITER Project«.

([3]) Skønnene er baseret på Kommissionens meddelelse COM(2017) 319 af 14. juni 2017 og det tilhørende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene SWD(2017) 232, tabel 4.

Generelt

1. glæder sig over den kendsgerning, at Revisionsretten i sin beretning om fællesforetagendets årsregnskab for regnskabsåret 2021 (»Revisionsrettens beretning«) fastslår, at årsregnskabet i alt væsentligt gav et retvisende billede af dets finansielle stilling pr. 31. december 2021, og at resultaterne af dets transaktioner, pengestrømme og bevægelser på nettoaktiver for regnskabsåret 2021 er i overensstemmelse med dets finansielle regler og med de regnskabsregler, Kommissionens regnskabsfører har fastlagt; fremhæver desuden det forhold, at de underliggende transaktioner for regnskabsåret 2021 i alt væsentligt er lovlige og formelt rigtige;

2. beklager imidlertid, at Revisionsretten i sin beretning henleder opmærksomheden på det forhold, at fællesforetagendets årsregnskab for regnskabsåret 2021 viser fællesforetagendets skøn over de samlede omkostninger til opfyldelse af dets leveringsforpligtelser for ITER-projektet, som anslås til 18,3 mia. EUR (i 2021-priser), og at ændringer i de vigtigste antagelser for skønnet og risikoeksponeringen kan føre til betydelige omkostningsstigninger og/eller yderligere forsinkelser i gennemførelsen af ITER-projektet;

3. anerkender, at Horisont Europa lægger op til ambitiøse mål for fællesforetagendet, som kun kan nås, hvis der udformes og gennemføres effektive løsninger, der afhjælper svaghederne i de interne kontrolsystemer og forbereder det på de fremtidige udfordringer, der opstår som følge af et øget ansvar, som f.eks. inden for forvaltning og planlægning af menneskelige ressourcer; påpeger i den forbindelse, at særligt komplicerede og besværlige beregninger og rapporteringskrav indebærer en betydelig risiko for fejl, og opfordrer derfor til, at muligheder for forenkling undersøges, hvor dette er muligt og foreneligt med den eksisterende retlige ramme;

4. bemærker med bekymring det forhold, at der er risiko for yderligere forsinkelser og øgede omkostninger for ITER-projektet, eftersom Rusland er medlem af ITER-IO og er underlagt forpligtelser til at levere adskillige komponenter til ITER-projektets anlægssted i Frankrig (Cadarache) og til at yde årlige bidrag til ITER-IO;

5. bemærker, at fællesforetagendet fastholder et skøn over de samlede omkostninger ved at opfylde sine leveringsforpligtelser for ITER-projektet (skøn ved afslutningen), som omfatter omkostningerne til anlægs- og driftsfasen frem til 2035 samt dekommissionerings- og deaktiveringsfasen frem til 2042; bemærker endvidere, at fællesforetagendet ved udgangen af 2021 vurderede disse samlede omkostninger til 18,3 mia. EUR (i 2021-priser), bestående af de samlede betalinger, der var foretaget ved udgangen af 2021, og som beløb sig til 8,3 mia. EUR, og skønnet over de fremtidige betalinger, der blev vurderet til 10 mia. EUR (i 2021-priser);

6. påpeger, at ændringer i de vigtigste antagelser for ovennævnte skøn og i risikoeksponeringen kan føre til yderligere omkostningsstigninger og projektforsinkelser, og mener for 2021, at der på grundlag af Revisionsrettens beretning bør lægges særlig vægt på visse begivenheder, der kan få en betydelig indvirkning på overslaget ved afslutningen; påpeger endvidere, at disse centrale antagelser omfatter det nye referencescenarie for ITER-projektet, der er planlagt for første kvartal af 2023, den sene levering af komponenter, de sanktioner, der er pålagt Rusland, den igangværende godkendelse fra den franske myndighed for nuklear sikkerhed (NSA) for samlingen af komponenterne i tokamak-gruben og den forventede revision af omkostningsoverslaget for Hot Cell Complex; understreger det faktum, at der bør undersøges alternative forsyningsstrømme i tilfælde af leveringsproblemer, som resulterer i mangel på afgørende komponenter til fortsættelsen af projektet;

7. minder om, at ITER officielt forventer en første driftstest i 2025 og opnåelsen af fuld fusionskraft senest i 2035; bemærker imidlertid, at dette referencescenarie blev vedtaget i 2016, og at forsinkelser i bygge- og fremstillingssektoren og covid-19-pandemien siden da har gjort 2025-datoen stadig mere usandsynlig; understreger endvidere, at der ifølge Revisionsrettens beretning er risiko for yderligere forsinkelse på grund af en kombination af forskellige konstruktionsproblemer — fra problemer med svejsning af de vakuumbeholdersektioner, som udgør det stålkammer, hvor fusionsforsøgene vil finde sted, til problemet med korrosion, der forårsager op til 2,2 mm dybe revner på varmeskjoldspanelerne, hvilket påvirker hele det 23 kilometer lange netværk af kølerrør, der er svejset til komponentoverfladen; bemærker, at ITER's nye ledelse iværksætter en reparationsstrategi for tokamaks varmeskjoldspaneler og vakuumbeholdersektorer, eftersom revnespørgsmålet i kølerrørene kan være systemisk og påvirke alle varmeskjoldskomponenter i tokamak-gruben;

8. bemærker, at varigheden af og omkostningerne ved reparationerne ikke kan anslås præcist på nuværende tidspunkt, og at ITER-Rådet ved udgangen af 2023 planlægger at vedtage et nyt referencescenarie for ITER, der fastsætter tidsplanen for visse resultater, hvilket i væsentlig grad vil skubbe de datoer, hvor det forventer at nå de vigtigste milepæle og dermed indvirke på overslaget ved færdiggørelsen; opfordrer fællesforetagendet til at aflægge rapport om resultatet og de forventede forsinkelser samt om konsekvenserne for færdiggørelsen af ITER-projektet;

9. bemærker for så vidt angår kravene til nuklear sikkerhed, at NSA har den endelige beføjelse til at godkende eventuelle yderligere konstruktionsændringer, der påvirker kravene til nuklear sikkerhed, og at fællesforetagendet i den forbindelse i begyndelsen af 2021 formelt ansøgte om NSA's godkendelse af den nye svejsekonstruktion og -teknologi i forbindelse med samlingen af komponenterne i tokamakbassinet; understreger imidlertid, at NSA ikke anmodede om yderligere oplysninger fra fællesforetagendet med henblik på at færdiggøre NSA's analyse før januar 2022; bemærker, at indhentelse af NSA-godkendelser er en del af ITER-IO's normale procedure vedrørende samlearbejde, men at der kan opstå forsinkelser på adskillige måneder, hvilket påvirker overslaget;

10. opfordrer fællesforetagendet til at revidere omkostningsoverslaget for Hot Cell Complex for at gøre det muligt at udarbejde et pålideligt omkostningsoverslag i overensstemmelse med den nuværende modenhedsfase for ITER-IO's designkrav;

Budgetmæssig og økonomisk forvaltning

11. bemærker, at bestyrelsen for fællesforetagendet i december 2020 vedtog fællesforetagendets oprindelige budget for 2021 med 1 048,77 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger og 742,81 mio. EUR i betalingsbevillinger, og at bestyrelsen ændrede dette budget i november 2021;

12. glæder sig over den kendsgerning, at de endelige disponible bevillinger, herunder fremførslen fra det foregående år, beløber sig til 1 069,88 mio. EUR i forpligtelsesbevillinger og 764,83 mio. EUR i betalingsbevillinger;

13. bemærker, at gennemførelsesgraden for forpligtelses- og betalingsbevillingerne lå på henholdsvis 99,7 % og 97,4 % (sammenlignet med 100 % og 98 % i 2020);

14. bemærker, at 88,4 % af de 1 069,88 mio. EUR, der var til rådighed til forpligtelsesbevillinger, blev anvendt i form af enkeltforpligtelser (svarende til 942,50 mio. EUR);

15. bemærker med tilfredshed, at fællesforetagendet efter henstillingen om decharge for 2020 vedrørende metoden til beregning af medlemskontingenter for 2020 har vedtaget korrigerende foranstaltninger, navnlig udkastet til enhedsprogrammeringsdokument, for at undgå, at Revisionsretten rejser spørgsmålet igen;

16. bemærker derfor, at fællesforetagendet for så vidt angår medlemskontingenterne for 2021 har anvendt det årlige og flerårige program for 2020-2024, der blev vedtaget af dets bestyrelse den 10. december 2019, med et anslået beløb på 6,5 mio. EUR til medlemskontingenter;

17. bemærker, at siden januar 2016 har de fællesforetagender, som kun delvist finansieres over EU-budgettet, skullet betale den del af arbejdsgiverbidraget til Unionens pensionsordning, som svarer til forholdet mellem deres indtægter i form af subsidier fra tredjelande og deres samlede indtægter ([4]); er bekymret over, at idet Kommissionen hverken har taget højde for disse udgifter i fællesforetagendets budgetter eller formelt har anmodet om betalingerne, har fællesforetagenderne endnu ikke betalt sådanne bidrag; opfordrer Kommissionen til at træffe foranstaltninger for at undgå lignende problemer i fremtiden;

([4]) Artikel 83a i forordning nr. 31 (EØF), nr. 11 (Euratom) om vedtægten for tjenestemænd og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab (EFT 45 af 14.6.1962, s. 1385/62).

18. opfordrer i den forbindelse til, at Kommissionens Kontor for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder i overensstemmelse med Kommissionens vejledning til fællesforetagenderne beregner arbejdsgiverbidraget for hvert fællesforetagende som en procentdel af indtægter fra tredjelande i forhold til fællesforetagendets samlede indtægter, herunder indtægter fra tredjelande til dækning af driftsudgifter; bemærker, at for ITER er satsen beregnet til 21,6 % for perioden 2017-2020, svarende til ca. 5,8 mio. EUR, og 19,8 % for 2021, svarende til ca. 1,5 mio. EUR; understreger desuden, at denne vejlednings indtægtsbaserede metode til beregning af et fællesforetagendes arbejdsgiverbidrag til Unionens budget kun bygger på de relevante bestemmelser i personalevedtægten;

19. opfordrer fællesforetagendet til ikke at vente på den endelige beregning af udestående bidrag, men til at tage hensyn til denne forpligtelse ved planlægningen af sit fremtidige budget, f.eks. gennem en tilsvarende hensættelse til pensionsbidrag;

20. er imidlertid klar over, at de relevante vedtægter for fællesforetagendet fastsætter, at de årlige medlemskontingenters samlede beløb ikke må være større end 10 % af fællesforetagendets årlige administrationsomkostninger, hvilket betyder et arbejdsgiverbidrag på ca. 740 013 EUR pr. år (baseret på tal for 2021); bemærker derfor, at det forhold, at disse forskellige bestemmelser gælder på samme tid, kan føre til, at fællesforetagendets arbejdsgiverbidrag beregnes efter forskellige fortolkninger med forskellig finansiel effekt, og forventer, at denne retsusikkerhed fjernes hurtigst muligt; glæder sig over fællesforetagendets vilje til at samarbejde med Kommissionen om en klarere tilpasning af de relevante retsgrundlag;

Performance

21. bemærker, at 2021 var det første år i den flerårige finansielle ramme for 2021-2027;

22. glæder sig over den kendsgerning, at fællesforetagendet i 2021 gjorde yderligere fremskridt i arbejdet og fortsat leverede nogle af de vigtigste komponenter til ITER med henblik på at påbegynde samleaktiviteterne i henhold til planen for opnåelse af første plasma ved udgangen af 2025; bemærker, at ITER-organisationen i øjeblikket er i færd med at omlægge referencescenariet for første plasma, hvis resultat forventedes at blive besluttet af ITER-Rådet i 2022, og at fællesforetagendet efterfølgende vil tilpasse sin planlægning i overensstemmelse hermed;

23. bemærker, at fællesforetagendet efter ti år overdrog ansvaret for koordineringen af byggepladserne til ITER-organisationen; bemærker, at denne overførsel ifølge den planlægning, der var knyttet til den offentlige ordning for bygge- og anlægsvirksomhed, var berammet til september 2018, da de vigtigste byggerisici på lokaliteten ikke længere var til stede;

24. bemærker, at covid-19-pandemien i 2021 fortsatte med at have en betydelig indvirkning på fællesforetagendets forsyningskæde, da mange af fællesforetagendets leverandører blev påvirket af restriktioner for arbejdsfremmøde og rejser og igangværende og fremtidige effektivitetsvirkninger som følge af de øgede sanitære foranstaltninger, der var påkrævet i de fleste medlemsstater; beklager, at forsinkelserne i visse leverancer var på op til fire måneder, hvilket resulterede i en »omkostning ved afslutnings«-effekt på 45 mio. EUR (57 mio. EUR i 2020 — begge i 2008-priser):

25. bemærker endvidere, at den indirekte effekt af covid-19-pandemien stadig har indvirkning på mange af fællesforetagendets kontrakter på grund af de høje stigninger i råvarepriserne, og at indvirkningen på omkostningerne ved afslutningen stadig er under skøn; bemærker ikke desto mindre, at virkningerne af covid-19-pandemien er alvorlige, men ikke afgørende, og at konsekvenserne for årsregnskabet for 2021 ikke er væsentlige;

Forebyggelse af svig og interessekonflikter

26. bemærker, at den ansvarlige for bekæmpelse af svig og den etiske medarbejder fremmede og koordinerede gennemførelsen af fællesforetagendets strategi for bekæmpelse af svig og den ledsagende handlingsplan for bekæmpelse af svig for perioden 2020-2023;

27. glæder sig over den kendsgerning, at gennemførelsen af foranstaltningerne i handlingsplanen for bekæmpelse af svig overvåges systematisk ved hjælp af en særlig database, som beskriver omfanget af de enkelte foranstaltninger, aktionsejeren og måldatoen for gennemførelsen heraf, og at der er gjort gode fremskridt med hensyn til gennemførelsen af foranstaltninger til bekæmpelse af svig;

28. bemærker endvidere, at der i 2021 løbende blev givet oplysninger om og støtte til forebyggelse af svig, navnlig til personale, der er involveret i udbud, kontraktforvaltning og finansiering, og at fællesforetagendets interne netværk af korrespondenter for svig blev holdt underrettet individuelt og i forbindelse med de regelmæssige møder i sikkerhedsnetværket;

29. påskønner, at personalet i 2021 fik meddelelse om regler, procedurer, processer og bedste praksis inden for etik og forebyggelse og håndtering af interessekonflikter, herunder gennem fællesforetagendets håndbog med specifikke kapitler om etik, integritet og bekæmpelse af svig, en side om whistleblowing samt et afsnit om forebyggelse og håndtering af interessekonflikter;

Personale og ansættelse

30. beklager, at fællesforetagendets ansatte i november 2021 gik i strejke, og at mangler i den øverste ledelse, som f.eks. uigennemsigtig og dysfunktionel beslutningstagning og mangelfuld social dialog, ifølge interne og eksterne ledelsesvurderinger og adskillige interne spørgeundersøgelser var hovedårsagerne til det forringede arbejdsmiljø i fællesforetagendet; bemærker desuden, at den uforholdsmæssigt store anvendelse af eksternt personale endvidere var en kilde til udfordringer og risici for arbejdsmiljøet, hvilket blev bekræftet af repræsentanterne for fællesforetagendets personale og disses formelle breve til de ansvarlige kommissærer; bemærker, at Kommissionen (Generaldirektoratet for Energi) i sit svar på brevene oplyste, at den årlige vurdering af fællesforetagendet i 2022 udelukkende ville fokusere på personaleforvaltning, og opfordrede fællesforetagendet til at anvende en 360-graders ledelsesvurdering i ledelsesgruppen;

31. bemærker med bekymring, at fællesforetagendet i de seneste år er blevet mere afhængigt af eksternt personale; understreger, at Revisionsrettens bemærkning har været udestående siden 2019, hvor det eksterne personale udgjorde 62 % af fællesforetagendets vedtægtsomfattede personale; fremhæver, at følge fællesforetagendets aktuelle strategiske ressourceplan for 2021-2027 forventes antallet af eksterne medarbejdere at stige i 2022, så det svarer til 93 % af det maksimale antal vedtægtsomfattede ansatte, som Kommissionen har godkendt, hvorefter det gradvis vil falde, så det svarer til 70 % senest i 2027; minder om at, situationen udgør betydelige risici for fællesforetagendet for så vidt angår bevarelse af nøglekompetencer, uklar regnskabsføring, potentielle retstvister og lavere personaleeffektivitet som følge af decentraliseret ledelse; understreger endvidere, at anvendelsen af vikarer fortsat bør være en midlertidig løsning; minder om, at fællesforetagendets ledelse bør styrke de foranstaltninger, der allerede er truffet for at afbøde de risici, der er forbundet med anvendelsen af eksternt personale, navnlig risikoen for ineffektiv forvaltning på grund af en uklar ansvarsfordeling mellem det vedtægtsomfattede personale og det eksterne personale;

32. bemærker, at fejl vedrørende menneskelige ressourcer ikke må gentages, og at en ændring i forvaltningskulturen er nødvendig og skal opretholdes; bemærker endvidere, at der er behov for en øget indsats med hensyn til menneskelige ressourcer med henblik på at undgå tilfælde af langtidsledige stillinger, stor personaleudskiftning, for stort antal eksternt personale, afhængighed af nogle få medarbejderes ekspertise, ekstreme arbejdsbyrder og deraf følgende personalefravær og ineffektivitet; opfordrer til, at der gøres en øget indsats for at skabe attraktive og socialt retfærdige beskæftigelsesvilkår, der støtter opfyldelsen af fællesforetagendets mål;

33. støtter det forhold, at fællesforetagendet som reaktion på situationen iværksatte adskillige foranstaltninger for at forbedre arbejdsmiljøet og personalets trivsel; noterer sig, at disse foranstaltninger blev integreret i en forandringsdagsorden, der havde fokus på problemer med for store arbejdsbyrder, et negativt arbejdsmiljø og manglende kommunikation fra ledelsen om de planlagte organisatoriske ændringer, og det forventes, at de vil være effektive i betragtning af de rapporterede begivenheder;

34. bemærker, at fællesforetagendets lærings- og udviklingsaktiviteter fortsat tilbød en større vifte af onlineressourcer og digitale ressourcer, hvilket gav øget fleksibilitet og frihed til at lære, når det var ønsket og nødvendigt; bemærker endvidere, at i alt 94 % af de ansatte var indskrevet i mindst én læringsaktivitet i løbet af 2021, og at tilfredshedsgraden hos personalet vedrørende interne lærings- og udviklingsaktiviteter var høj — 88 % af fællesforetagendets personale gav dem enten vurderingen »udmærkede« eller »gode«;

35. bemærker, at de besatte stillinger i fællesforetagendet pr. 31. december 2021 omfattede 47 tjenestemænd, 226 midlertidigt ansatte og 166 kontraktansatte, og bemærker endvidere, at fællesforetagendet hvilede på støtte fra 11 midlertidigt ansatte (i fuldtidsækvivalenter) og to udstationerede nationale eksperter;

36. bemærker på baggrund af den årlige aktivitetsrapport for 2021, at der ikke er en passende kønsbalance blandt fællesforetagendets ansatte og ledelse, idet kun 19 % af personalet og under 10 % af lederne og af de ansatte, der blev ansat i 2021, var kvinder; beklager disse tal og opfordrer til, at der gøres en øget indsats med hensyn til kønsbalance;

37. bemærker, at fællesforetagendets menneskelige ressourcer efter undersøgelsen om indvirkningen af covid-19-pandemien fra 2020 og på grundlag af virkningerne heraf i 2021 fortsatte med at fokusere meget aktivt på psykosociale forebyggende foranstaltninger inden for følelsesmæssig trivsel og håndtering af stress;

38. bemærker, at der i 2021 blev offentliggjort 14 stillingsopslag eksternt for seks midlertidigt ansatte og otte kontraktansatte, og at der i alt blev afsluttet 14 udvælgelsesprocedurer, hvoraf tre blev offentliggjort i 2020, og de resterende 11 blev offentliggjort i 2021;

Forvaltnings- og kontrolsystemer

39. bemærker, at fællesforetagendet i 2020 og 2021 var genstand for regelmæssige årlige vurderinger foretaget af eksterne eksperter og intensive interne revisioner, der omfattede de fleste af dets kritiske aktivitetsområder, og at der som reaktion på revisioner og vurderinger blev truffet afhjælpende foranstaltninger med henblik på at imødegå de identificerede risici; beklager imidlertid, at dette resulterede i en stigning i den administrative byrde, selv om det ikke stod klart, at de tilføjede kontroller var effektive og forbedrede systemet;

40. bemærker, at fællesforetagendet i 2021 yderligere tilpassede sine standarder for forvaltning og intern kontrol (MISC), indikatorer og procedurer til Kommissionens interne kontrolramme;

41. bemærker, at fællesforetagendet fulgte en trinvis tilgang til identifikation af styrker og svagheder i det interne kontrolsystem på grundlag af eventuelle mangler, der blev konstateret i MICS's funktion, og formulerede tilsvarende korrigerende foranstaltninger, hvilket førte til konklusionerne om udarbejdelsen af direktørens revisionserklæring og rapportering i den konsoliderede årlige aktivitetsrapport (CAAR);

42. bemærker, at fællesforetagendet i CAAR fra 2021 konkluderede, at alle komponenter fungerer sammen på en integreret måde; bemærker imidlertid, at fællesforetagendets ledelse på grund af den omstændighed, at én komponent blev anset for at have en kritisk mangel, nemlig kontrolaktiviteter — spørgsmål om personalets trivsel, konkluderede, at det overordnede interne kontrolsystem var delvist effektivt.